

برست

شماره: ۳۰۷/۴۳۸۰۴

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۳/۲۳

پیوست:

حضرت حجت‌الاسلام و المسلمین جناب آقای علی‌اکبر هاشمی رفسنجانی
رئیس محترم مجمع تشخیص مصلحت نظام

شماره: ۱۳۸۶/۰۳/۲۳
تاریخ: ۱۳۸۶/۰۳/۲۳
آقدام کنندگان: ۱۳۸۶/۰۳/۲۳

در اجراء اصل یکصد و دوازدهم (۱۱۲) قانون اساسی جمهوری اسلامی
ایران مصوبه جلسه علنی مورخ ۱۳۸۶/۰۳/۲۲ مجلس شورای اسلامی با در نظر گرفتن
مصلحت نظام و عدم تأمین نظر شورای محترم نگهبان که تحت عنوان لایحه موافقتنامه
استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی به
مجلس تقدیم گردیده بود، همراه با کلیه سوابق به شرح پیوست ارسال می‌گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

رونوشت:

- شورای محترم نگهبان عطف به نامه شماره ۸۶۳۰/۲۱۱۹۸ مورخ
۱۳۸۶/۰۳/۲۹ جهت استحضار

برگشته

نیم

لایحه موافقتنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی

ماده واحده - موافقتنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی مشتمل بر یک مقدمه و بیست و پنج ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

از نظر جمهوری اسلامی ایران مفاد بند (۳) ماده (۲۵) موافقتنامه به معنای عدم رعایت مقررات بند (۲) ماده اخیر الذکر درخصوص رعایت تشریفات قانونی جهت لازم الاجراء شدن اصلاحات موافقتنامه نخواهد بود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی با علاقه مندی به برقراری همکاری مؤثر بین دو کشور در زمینه مبارزه علیه جرائم و به منظور انعقاد موافقتنامه‌ای برای استرداد مجرمان، در موارد زیر به توافق رسیدند:

ماده ۱ - تعهد به استرداد

طرفین به موجب مفاد این موافقتنامه و بر طبق قوانین داخلی دو کشور در زمینه استرداد مجرمان، توافق می کنند اشخاصی را که مقامات کشور درخواست کننده به ارتکاب جرم قابل استرداد متهم یا محکوم نموده اند، به یکدیگر مسترد نمایند.

ماده ۲ - جرم‌های قابل استرداد

- ۱- زمانی یک جرم قابل استرداد خواهد بود که به موجب قوانین هر دو کشور مستوجب کیفر محرومیت از آزادی به مدت حداقل یک سال یا مجازاتی شدیدتر باشد.
- ۲- همچنین، زمانی یک جرم قابل استرداد خواهد بود که شامل اقدام یا تبانی برای ارتکاب یا همکاری، تحریک و ترغیب، مشورت یا فراهم آوردن موجبات یا معاونت در ارتکاب، قبل یا بعد از ارتکاب جرائم موضوع بند (۱) باشد.
- ۳- از نظر این ماده، قطع نظر از این که قوانین کشورهای درخواست‌کننده و درخواست‌شونده جرم را در طبقه‌بندی یکسانی محسوب دارد یا خیر و یا این که جرم با اصطلاحات مشابهی توصیف شده یا نشده باشد، جرم قابل استرداد به شمار خواهد آمد.
- ۴- هرگاه جرمی در خارج از قلمرو کشور درخواست‌کننده به وقوع پیوسته باشد، چنانچه مطابق قوانین کشور درخواست‌شونده در اوضاع و احوال مشابه، ارتکاب جرم در خارج از قلمرو آن کشور مستوجب کیفر باشد، با استرداد موافقت خواهد شد. در مواردی که پیش‌بینی خاصی در قوانین کشور درخواست‌شونده به عمل نیامده باشد، مقام صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده می‌تواند به تشخیص خود با استرداد موافقت کند.
- ۵- در مورد شخصی که به دلیل ارتکاب جرم پیش‌بینی شده در این ماده مقصراً شناخته شده ولی محکوم نشده باشد یا مقصراً شناخته شده و محکوم شده باشد، برای صدور حکم یا اجرای محکومیت یا تحمل باقیمانده دوره محکومیتش، حسب مورد، با استرداد موافقت خواهد شد.
- ۶- در مواردی که استرداد شخص به دلیل ارتکاب جرم بخلاف قانون مالیاتی، عوارض گمرکی، نظارت بر ارز، یا دیگر موارد مرتبط با درآمدها درخواست شده باشد، صرف نظر از این که قانون کشور درخواست‌شونده چنین مالیات یا عوارضی وضع

نکرده باشد، یا قانون مذکور شامل مالیات، عوارض گمرکی یا مقررات ارزی مشابه مقررات قانون کشور درخواست‌کننده نباشد، می‌توان با استرداد موافقت کرد.

۷- درصورتی که درخواست استرداد به چند جرم مربوط شود و با استرداد به علت ارتکاب یک جرم قابل استرداد موافقت شود، درمورد هر جرم دیگر نیز که مشمول مجازات محرومیت از آزادی به مدت یک سال یا کمتر باشد و در درخواست استرداد از آن نام برده شده باشد، موافقت خواهد شد، به شرط آن که تمام شرایط دیگر استرداد رعایت شده باشد.

ماده ۳ - رفتار با اتباع

۱- هیچ یک از طرفین معهود به استرداد اتباع خود نخواهد بود.
۲- هرگاه درخواست استرداد صرفاً براساس تابعیت شخص درخواستی رد شود، کشور درخواست شونده به تقاضای کشور درخواست‌کننده، موضوع را به مراجع تعقیب کننده کشور خود ارجاع خواهد داد.

ماده ۴ - جرائم سیاسی و نظامی

۱- هرگاه جرمی که استرداد به علت ارتکاب آن درخواست می‌شود یک جرم سیاسی باشد، با استرداد موافقت نخواهد شد.
۲- از نظر این موافقتنامه، جرم‌های زیر جرم سیاسی محسوب نمی‌گردد:
الف - قتل یا هرگونه اعمال خشونت‌آمیز.
ب - جرمی که هر دو کشور درخواست‌کننده و درخواست‌شونده برطبق یک موافقتنامه چندجانبه بین‌المللی معهود هستند شخص مورد درخواست را مسترد دارند یا موضوع را برای تصمیم‌گیری درخصوص پیگرد قضائی به مقامات صلاحیتدار خود ارجاع دهند.

ج - جرایم تروریستی.

د - جرم همراه با آدم ریابی، انتقال غیرقانونی افراد، یا هر شکلی از بازداشت غیرقانونی از جمله گروگانگیری.

ه - اقدام یا تبانی، مساعدت، تحریک و ترغیب، مشورت کردن یا فراهم آوردن موجبات ارتکاب این گونه جرایم یا معاونت در ارتکاب آن قبل یا بعد از وقوع جرم.

۳ - علی‌رغم مفاد بند (۲)، هرگاه مقام صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده اعلام کند پاره‌ای دلایل اساسی وجود دارد که نشان می‌دهد درخواست مذکور به قصد تعقیب یا مجازات شخص به علت جنسیت، نژاد، دین، ملیت یا اعتقادات سیاسی نامبرده صورت گرفته است، با استرداد مجرم موافقت نخواهد شد.

۴ - مقام صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده، درخواست استرداد مربوط به جرایم مندرج در قوانین نظامی را که بر طبق قوانین کیفری عادی جرم به شمار نمی‌رود، رد خواهد کرد.

ماده ۵ - سایر دلایل رد درخواست

۱ - درخواست استرداد ممکن است رد شود، هرگاه کشور درخواست‌شونده دلایل و مدارک اساسی دراختیار داشته باشد که نشان دهد محکومیت احتمالی جرم مزبور با محکومیت احتمالی همان جرم در دادگاههای کشور درخواست‌شونده تفاوت ماهوی اساسی دارد.

۲ - درخواست استرداد را جز در صورتی که طرف درخواست‌کننده متعهد شود یا تضمین کافی به طرف درخواست‌شونده بدهد مبنی بر این که اقدامات زیر در مورد شخص مورد درخواست به عمل نخواهد آمد، می‌توان رد کرد:

الف - بازداشت بدون محاکمه.

ب - هرگونه شکنجه.

ج - رفتار یا مجازات ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرکننده.

۳۰۷/۴۳۸۰۴

شماره:

۱۳۸۶/۰۲/۲۳

تاریخ:

پرست:

ماده ۶ - عدم امکان محاکمه مضاعف

- ۱ - با استرداد شخصی که به سبب ارتکاب جرمی که استرداد به خاطر آن صورت می‌گیرد قبلًا محکوم یا تبرئه شده باشد، موافقت نخواهد شد.
- ۲ - هرگاه مقامات صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده در موارد زیر تصمیم‌گیری کرده باشند، منعی برای استرداد وجود نخواهد داشت:
 - الف - عدم تعقیب شخص درخواستی به علت ارتکاب یا ترک فعلی که استرداد برای آن صورت می‌گیرد.
 - ب - متوقف ساختن هرگونه دادرسی کیفری که از قبل علیه شخص درخواستی برای ارتکاب یا ترک این افعال آغاز شده باشد، مشروط بر آن که این اقدام دارای اثر تبرئه نباشد.
 - ج - بازجویی کردن از شخص درخواستی برای ارتکاب یا ترک همان افعال.

ماده ۷ - تحويل موقت و معوق

- ۱ - کشور درخواست‌شونده می‌تواند استرداد شخصی را که تحت تعقیب قرار دارد یا دوره محکومیتش را در قلمرو آن کشور می‌گذراند، تا زمان ختم تعقیب مزبور یا به پایان رسیدن دوره محکومیت مزبور به تعویق اندازد.

- ۲ -

الف - هرگاه با درخواست استرداد شخصی که در قلمرو کشور درخواست‌شونده تحت تعقیب قرار دارد یا دوره محکومیتش را می‌گذراند موافقت شود، آن کشور می‌تواند شخص درخواستی را موقتاً برای آغاز پیگرد به کشور درخواست‌کننده تحويل دهد.

ب - شخصی که بدین طریق تحويل می‌شود، در قلمرو کشور درخواست‌کننده در بازداشت نگهداری خواهد شد و پس از خاتمه دادرسی عليه نامبرده، برطبق شرایطی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

نیم

۳۰۷/۴۳۸۰۴ شماره:
۱۳۸۶/۰۳/۲۳ تاریخ:
پوست:

بسته

که با توجه به توافق بین کشورهای درخواست‌کننده و درخواست‌شونده تعیین خواهد گردید، به کشور درخواست‌شونده بازگردانده خواهد شد.

ماده ۸ - مرور زمان

هرگاه پیگرد براثر مرور زمان برطبق قوانین کشور درخواست‌کننده ممنوع شده باشد، با استرداد مجرم موافقت نخواهد شد.

ماده ۹ - تشریفات استرداد و مدارک لازم

۱ - تمامی درخواستهای استرداد باید به صورت کتبی تهیه و از طریق مجازی دیپلماتیک تحويل شود.

۲ - تمامی درخواستهای استرداد باید شامل موارد زیر باشد:

الف - اطلاعاتی در توصیف ماقع جرم(ها) و تاریخچه‌ای از سیر جریان پرونده.

ب - اعلامیه یا متن قانون درخصوص جرم یا جرم‌هایی که استرداد به سبب ارتکاب آنها صورت می‌گیرد (درصورت وجود).

ج - اعلامیه یا متن قانون مربوط که در آن اعمال حداقل مجازات برای جرم(ها) تجویز شده باشد.

د - اعلامیه یا متن قانون مربوط به شمول مرور زمان، که به عنوان مدرک نهایی و غیرقابل انکار تلقی گردد.

ه - هرگونه توضیح تا سرحد امکان دقیق درمورد شخص درخواستی همراه با هرگونه اطلاعات دیگری که بتواند به تعیین هویت یا تابعیت و اقامتگاه احتمالی آن شخص کمک کند.

و - اسناد، اطلاعیه‌ها یا دیگر اطلاعات مندرج در بندهای (۳) و (۴) این ماده حسب مورد.

جمهوری اسلامی ایران
 مجلس شورای اسلامی

۳۰۷/۴۳۸۰۴
نمره:
۱۳۸۶/۰۳/۲۳
تاریخ:

پرست

رئیس

- ۳ - علاوه بر اطلاعات، اعلامیه‌ها یا استناد مندرج در بند (۲) فوق، تقاضای مربوط به استرداد شخص درخواستی برای تعقیب باید با مدارک زیر همراه گردد:
- الف - نسخه‌ای از برگه جلب یا دستور دستگیری، در صورت وجود، که توسط قاضی یا یک مقام صلاحیتدار دیگر صادر شده باشد.
- ب - نسخه‌ای از کیفرخواست، سوابق کیفری یا هر سند اتهامی دیگر.
- ج - اطلاعات ترجیه کننده قابل استرداد بودن مجرم طبق قوانین کشور درخواست‌شونده.

- ۴ - علاوه بر اطلاعات، اعلامیه‌ها یا استناد مندرج در بند (۲) فوق، تقاضای مربوط به شخصی که استرداد وی به دلیل محکومیت براثر ارتکاب جرم درخواست می‌گردد، باید با مدارک زیر همراه گردد:
- الف - نسخه‌ای از حکم محکومیت و یا تعیین مجازات یا اگر چنین حکمی در دست نباشد، اعلامیه‌ای از سوی یک مقام قضائی یا یک مقام صلاحیتدار دیگر دایر بر این که شخص مذبور محکوم شده و یا تعیین مجازات شده است یا نسخه‌ای از هرگونه ثبت محکومیت و یا مجازات که منعکس کننده اتهام و یا محکومیت باشد و اطلاعیه‌ای که نشان دهد چه مدتی از دوره محکومیت مذبور سپری شده است.
- ب - اطلاعاتی که ثابت می‌کند شخص درخواستی همان شخصی است که مجرم شناخته شده است.
- ج - درمورد شخصی که غیاباً محکوم شده است، استناد درخواستی به موجب بند (۳) فوق.

ماده ۱۰ - قابل پذیرش بودن استناد
هرگونه سند ارسالی در تأیید درخواست استرداد، در صورتی که سند مذبور به عنوان رونوشت برابر با اصل توسط رئیس دادگاه، قاضی یا هر مقام صلاحیتدار دیگر

تأیید شده باشد، باید به عنوان مدرک در جریان رسیدگی به استرداد دریافت و پذیرفته شود و چنین سندی با صدور اطلاعیه‌ای از یکی از مقامهای زیر نیز تأیید شده باشد:

الف - هرگاه کشور درخواست‌شونده جمهوری آفریقای جنوبی باشد، به وسیله رئیس قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران.

ب - هرگاه کشور درخواست‌شونده جمهوری اسلامی ایران باشد، به وسیله وزیر دادگستری جمهوری آفریقای جنوبی یا هر شخص دیگری که در سند مهر و امضاء شده به وسیله شخص موضوع بنده‌ای (الف) یا (ب) تعیین شده و معرف شخصی است که سند را امضاء کرده است از جمله مقام یا عنوان وی یا مجاز بودن وی به هر طریق دیگر که در قوانین کشور درخواست‌شونده پیش‌بینی شده است.

ماده ۱۱ - ترجمه

هر سند ارسالی مربوط به رسیدگی به استرداد مجرمان با رعایت مفاد این موافقتنامه به همراه ترجمه آن به زبان کشور درخواست‌شونده یا به زبان انگلیسی ارسال خواهد شد و به تصدیق نمایندگی دیپلماتیک طرف متعاهد درخواست‌کننده یا مترجم رسمی طرف متعاهد درخواست‌کننده یا درخواست‌شونده نیز خواهد رسید.

ماده ۱۲ - اطلاعات اضافی

- ۱ - هرگاه مقام صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده چنین تشخیص دهد که اطلاعات ارسالی در تأیید درخواست استرداد برای اعلام موافقت با درخواست استرداد مزبور کفایت نمی‌کند، مراتب را به کشور درخواست‌کننده اطلاع خواهد داد تا کشور مزبور بتواند اطلاعات اضافی لازم را تهیه و ارسال کند.
- ۲ - مقام صلاحیتدار مزبور می‌تواند یک مهلت مناسب برای ارسال اطلاعات اضافی فوق تعیین و اعلام کند.

جمهوری اسلامی ایران (۱)
مجلس شورای اسلامی

شماره: ۳۰۷/۴۳۸۰۴
تاریخ: ۱۳۸۶/۰۳/۲۳
پرست:

نیم

۳ - هیچ چیز مانع از این نخواهد شد که مرجع صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده اطلاعات درخواست‌شده یا دریافت شده بعد از تسلیم درخواست به دادگاه یا بعد از انقضای مهلت مقرر در بند (۲) را به دادگاهی در آن کشور ارائه نماید.

ماده ۱۳ - بازداشت موقت

۱ - در موارد اضطراری، کشور درخواست‌کننده به شرط تحويل مدارک تأیید‌کننده درخواست استرداد می‌تواند خواستار بازداشت موقت شخص درخواستی شود. درخواست بازداشت موقت را می‌توان از طریق سیاسی یا مستقیماً از طریق مقامات مذکور در ماده (۱۰) به طرف ذی‌ربط تحويل داد. همچنین برای انتقال چنین درخواستی، می‌توان از تسهیلات سازمان پلیس جنایی بین‌المللی (ایترپل) نیز استفاده کرد. انتقال و ارسال درخواست مزبور از طریق پست، تلگراف، تلفاکس یا هر وسیله مكتوب دیگر نیز امکان‌پذیر است.

۲ - درخواست بازداشت موقت شامل موارد زیر نخواهد بود:

الف - شرحی درباره شخص درخواستی.

ب - محل اقامت شخص درخواستی (درصورتی که معلوم باشد).

ج - شرحی درباره جرم(ها).

د - شرحی مختصر درباره افعال یا ترک افعالی که ادعا می‌شود اجزای جرم را تشکیل می‌دهد.

ه - شرحی درباره مجازاتی که می‌توان برای جرم(های) مزبور در نظر گرفت یا در نظر گرفته شده است.

و - بیان این که سند مندرج در جزء (الف) بند (۳) ماده (۹) یا جزء (الف) بند (۴) ماده (۹)، حسب مورد وجود دارد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

نیم

۳۰۷/۴۳۸۰۴ شماره:
۱۳۸۶/۰۲/۲۳ تاریخ:
بیانیه:

برگشته

ز - بیان این که اسناد تأییدکننده درخواست استرداد مجرم درخصوص شخص درخواستی، متعاقباً و در مدت زمان پیش‌بینی شده در این موافقتنامه، ارسال خواهد گردید.

۳ - درخواست فوق الذکر باید بی‌درنگ بررسی شود و کشور درخواست‌کننده از تصمیم اتخاذ شده درخصوص درخواست مربوط به بازداشت موقت و درصورت لزوم، دلایل مربوط به عدم امکان رسیدگی به آن درخواست، کتاباً مطلع شود.

۴ - شخصی را که موقتاً بازداشت شده است به محض سپری شدن سی روز از تاریخ بازداشت موقت نامبرده بر طبق مفاد این موافقتنامه و در صورتی که اسناد مندرج در ماده (۹) توسط مقام صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده دریافت نشده باشد، می‌توان از بازداشت مخصوص کرد. بدین منظور، رسید دریافت اسناد فوق الذکر توسط سفارت کشور درخواست‌شونده در کشور درخواست‌کننده به عنوان رسید دریافت آنها توسط مقام صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده تلقی خواهد گردید.

۵ - رفع بازداشت شخص به موجب بند (۴)، در صورتی که اسناد مندرج در ماده (۹) بعداً تحويل گردد، تأثیری در دستگیری مجلد و استرداد وی در آینده نخواهد داشت.

۶ - دادگاه می‌تواند در زمان تعیین مجازات مناسب، مدت زمان بازداشت برای استرداد یا در ارتباط با جرمی که به لحاظ آن درخواست استرداد صورت پذیرفته است را در نظر بگیرد.

ماده ۱۴ - تصمیم‌گیری و تحويل شخص درخواستی

۱ - کشور درخواست‌شونده تصمیمی را که درباره درخواست استرداد مجرم اتخاذ می‌کند از طریق مجاری دیپلماتیک بی‌درنگ به کشور درخواست‌کننده اطلاع خواهد داد.

بررسی

ریس

۲ - کشور درخواست‌شونده دلایل مربوط به رد کلی یا جزئی درخواست استرداد مجرم را اعلام خواهد کرد. کشور درخواست‌شونده نسخه‌هایی از تصمیمات قضائی مربوط را در صورت درخواست، ارائه خواهد داد.

۳ - هرگاه با درخواست استرداد موافقت شود، مقامات ذی‌ربط درکشورهای درخواست‌کننده و درخواست‌شونده درباره تاریخ و مکان تحويل شخص درخواستی به توافق خواهند رسید.

۴ - هرگاه شخص درخواستی به فاصله پانزده روز از قلمرو کشور درخواست‌شونده منتقل نشده باشد، چنان شخصی را می‌توان آزاد نمود. در هر حال، شخصی که قرار است مسترد شود پس از گذشت سی روز از تاریخ تعیین شده آزاد خواهد شد و کشور درخواست‌شونده به تشخیص خود می‌تواند بعداً درخواست استرداد به علت همان جرم را رد کند.

۵ - هرگاه کشور درخواست‌کننده یا درخواست‌شونده بر اثر پیش‌آمدن شرایطی خارج از حیطه اختیارات خود نتواند شخص درخواستی را به طرف مقابل تحويل دهد یا دریافت کند، کشور مجبور مراتب را به طرف مقابل اطلاع خواهد داد و خواستار توافق برای تعیین تاریخی جدید یا در صورت لزوم محلی جدید برای تحويل شخص مجبور خواهد شد.

ماده ۱۵ - درخواستهای همزمان

۱ - در مواردی که درخواستهای مربوط به استرداد یک شخص به علت ارتکاب یک جرم یا جرم‌های متفاوت به طور همزمان از طرف دو یا چند کشور دریافت شود، مقام صلاحیتدار کشور درخواست‌شونده تعیین خواهد کرد که شخص مجبور به کدامیک از کشورهای فوق تحويل داده خواهد شد و تصمیم خود را به کشور درخواست‌کننده اطلاع خواهد داد.

بیانیت

۲ - کشور درخواست‌شونده، در تعیین کشوری که شخص درخواستی قرار است به آن مسترد شود، تمامی عوامل مربوط، از جمله (اما نه منحصراً) موارد زیر را در نظر خواهد گرفت:

- الف - آیا درخواستها براساس موافقتنامه استرداد مجرمان به عمل آمده است.
- ب - درجه اهمیت جرم ارتکابی، در صورتی که درخواستهای مذبور به جرائم مختلف مربوط باشد.
- ج - زمان و مکان ارتکاب هر جرم.
- د - ترتیب تاریخهای دریافت هر یک از درخواستها از کشورهای مذبور.
- ه - منافع کشورهای مربوط.
- و - تابعیت طرفین زیاندیده و مجرم.
- ز - امکان هرگونه استرداد بعدی بین کشورهای مربوط.

ماده ۱۶ - توقيف و تحويل داراییها

۱ - کشور درخواست‌شونده با توجه به حدود اجازه داده شده در قوانین خود می‌تواند تمام دارایی‌ها، از جمله اموال و استنادی را که در قلمرو کشورش یافت شود و بر اثر ارتکاب جرم به دست آمده باشد، یا به آن مربوط باشد یا در صورت موافقت با استرداد ممکن است به عنوان مدرک به آنها نیاز باشد، توقيف کند و به کشور درخواست‌کننده تحويل دهد.

۲ - دارایی‌های مذکور دریند(۱) را در صورتی می‌توان به کشور درخواست‌کننده تحويل داد که کشور مذبور چنین تقاضایی کرده باشد، حتی اگر استرداد مجرم به علت مرگ، ناپدید شدن یا گریختن شخص درخواستی از بازداشت، غیرممکن شود.

۳ - در مواردی که دارایی‌های مذکور در قلمرو قضائی کشور درخواست‌شونده مشمول توقيف یا مصادره باشد، کشور درخواست‌شونده پس از دریافت اطمینان از طرف کشور درخواست‌کننده دایر بر بازگرداندن دارایی‌های مذکور در یک مهلت مقرر

جمهوری اسلامی ایران (۱)

مجلس شورای اسلامی

نیم

شماره: ۴۳۸۰۴
۱۳۸۶/۰۳/۲۲
تاریخ:
پرست:

برگشته

یا در اسرع وقت، می‌تواند دارایی‌های مذکور را به طور موقت به کشور درخواست کننده تحویل دهد.

کشور درخواست‌شونده، همچنین در صورتی که برای ادامه رسیدگی‌های کیفری در قلمرو قضائی کشور خود به آنها نیاز باشد، می‌تواند تحویل این دارایی‌ها را به تعویق بیندازد.

۴ - هرگونه حقوق احتمالی متعلق به کشور درخواست‌شونده یا اشخاص ثالث در اموال فوق الذکر باید با توجه به قوانین کشور درخواست‌شونده محترم شمرده و رعایت شود.

ماده ۱۷ - اصل اختصاصی بودن

۱ - شخصی را که به موجب این موافقتنامه مسترد می‌شود نمی‌توان به علت ارتکاب جرم در تاریخی که به دوره پیش از استرداد نامبرده مربوط می‌شود در کشور درخواست‌کننده بازداشت، محاکمه، یا مجازات کرد، به استثنای جرمی که:

الف - با استرداد مجرم به علت ارتکاب آن موافقت شده باشد یا هر جرم قابل استرداد دیگری که بتوان شخص را در رابطه با آن بر مبنای احراز وقایعی که درخواست استرداد براساس آنها پذیرفته شده است، محکوم کرد، یا جرم از نوع جرم کوچکتر و بخشی از جرم اصلی باشد.

ب - مقام صلاحیت‌دار کشور درخواست‌شونده با بازداشت، محاکمه، یا مجازات آن شخص به علت ارتکاب آن موافقت کند. از نظر این بنده:

(۱) - کشور درخواست‌شونده می‌تواند تحویل استناد مندرج در ماده (۹) را تقاضا کند.

نمره: ۳۰۷/۴۳۸۰۴
۱۳۸۶/۰۳/۲۳
تاریخ:
پوست:

(۲) - کشور درخواست کننده می‌تواند شخص مسترد شده را به مدت شصت روز یا تا هر مدت دیگری که کشور درخواست‌شونده مجاز بداند، با توجه به ادامه رسیدگی به تقاضای مذکور، بازداشت کند.

۲ - بنده (۱) این ماده در موارد زیر اعمال نخواهد گردید:

الف - هرگاه شخص مسترد شده، قلمرو کشور درخواست کننده را پس از استرداد ترک کند و داوطلبانه به آن بازگردد.

ب - هرگاه شخص مسترد شده، فرصتی برای ترک قلمرو کشور درخواست کننده در اختیار داشته ولی به فاصله سی روز پس از تبرئه نهایی از جرمی که استرداد وی به جهت ارتکاب آن صورت گرفته است، قلمرو آن کشور را ترک نکرده باشد. مدتی که طی آن شخص مذکور به علل خارج از کنترل وی نتواند قلمرو کشور درخواست کننده را ترک نماید، جزء این مدت محسوب نخواهد شد.

ماده ۱۸ - توصیف حقوقی

هرگاه توصیف حقوقی فعل موضوع جرم در جریان رسیدگی علیه شخص مسترد شده تغییر پیدا کرده باشد، شخص مزبور را نمی‌توان متهم کرد یا تحت پیگرد قرار داد مگر آن که عناصر تشکیل دهنده جرم، با توجه به مشخصات تغییر یافته، استرداد مجرم را مجاز بداند.

ماده ۱۹ - تحويل به یک کشور ثالث

۱ - در مواردی که شخصی به وسیله کشور درخواست‌شونده به کشور درخواست کننده تحويل داده شده باشد، کشور درخواست کننده آن شخص را به علت

نیم

جرائمی که پیش از تحویل وی صورت گرفته است، به کشور ثالثی تسلیم نخواهد کرد،
مگر آن که:

- الف - کشور درخواست‌شونده با چنان تحویلی موافقت کند، یا
- ب - شخص مزبور فرصت ترک قلمرو کشور درخواست‌کننده را داشته ولی در طی سی روز پس از تبرئه نهایی از جرمی که مبنای استرداد او بوده است، آن کشور را ترک نکرده یا پس از ترک آن کشور، داوطلبانه به آن کشور بازگشته باشد.
- ۲ - کشور درخواست‌شونده، پیش از پذیرش هر درخواست طبق بند (۱)، می‌تواند خواستار اطلاعاتی درمورد آن درخواست شود.

ماده ۲۰ - استقطاع حق

هرگاه شخص درخواستی، رسماً و به وسیله یک اقرارنامه یا هر وسیله دیگر، با تحویل خود به کشور درخواست‌کننده موافقت کرده باشد کشور درخواست‌شونده می‌تواند شخص مزبور را در اسرع وقت و بدون رسیدگی بیشتر، تحویل دهد.

ماده ۲۱ - عبور

- ۱ - هریک از کشورها می‌تواند با عبور دادن شخصی که به وسیله کشوری ثالث به طرف دیگر تسلیم می‌شود از قلمرو خود موافقت کند.
- ۲ - درخواست عبور از طریق مجاری دیپلماتیک یا مستقیماً از طریق مقامات مذکور در ماده (۱۰) ارسال خواهد شد. در موارد اضطراری، از تسهیلات و امکانات سازمان پلیس جنایی بین‌المللی (ایتریل) نیز می‌توان برای ارسال چنین درخواستی کمک گرفت.
- ۳ - کشوری که تقاضای موافقت با عبور به آن تحویل می‌شود، هرگاه شخص مزبور از شهروندان آن کشور باشد، می‌تواند با چنین تقاضایی موافقت نکند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

میں

۳۰۷/۴۳۸۰۴ شماره:
۱۳۸۶/۰۳/۲۳ تاریخ:
پست:

بسته

۴ - درخواست عبور باید شامل موارد زیر باشد:

الف - شرحی درباره شخص درخواستی، با ذکر هرگونه اطلاعات دیگری که ممکن است به تعیین هویت و ملیت نامبرده یاری رساند.

ب - شرحی مختصر درباره وقایع مربوط به پرونده به اضافه فهرستی از جرایمی که شخص مزبور به علت ارتکاب آنها توسط کشور ثالث مسترد گردیده است.

۵ - مجوز مربوط به عبور هر شخص، با رعایت مفاد قوانین کشور درخواست شونده، متناسب اجازه‌ای برای در بازداشت نگهداشتن نامبرده در حین عبور خواهد بود. هرگاه انتقال شخص در طی مدت زمان معقول ادامه پیدا نکند، مقام صلاحیتدار کشوری که شخص مزبور در قلمرو آن نگهداری می‌شود، می‌تواند دستور آزادی وی را صادر کند.

۶ - هرگاه یکی از کشورها از حمل و نقل هوایی استفاده کند و هیچ‌گونه فرود در قلمرو کشور دیگر پیش‌بینی نشده باشد، نیازی به مجوز نخواهد بود. هرگاه هوایی‌ماهی انتقال دهنده شخص درخواستی مجبور به فرود اضطراری گردد، کشوری که هوایی‌ماهی در قلمرو آن فرود می‌آید می‌تواند با توجه به مفاد بند (۲) خواستار تقاضای عبور شود و در عین حال تا زمان دریافت تقاضای عبور می‌تواند شخص مزبور را در بازداشت نگه دارد و عبور مشروط برآن که چنین درخواستی به فاصله نود و شش ساعت پس از فرود اضطراری واصل شود، انجام می‌شود.

۷ - هرگاه کشور درخواست‌شونده که تقاضای موافقت با عبوریه آن تحويل داده می‌شود نیز خواستار استرداد شخص مزبور باشد، می‌توان عبور را با توافق کشور درخواست‌کننده تا زمان نهایی شدن تعقیب شخص مزبور توسط دستگاه قضائی کشور درخواست‌شونده به تعویق انداخت.

ماده ۲۲ - نمایندگی و هزینه‌ها

- ۱ - کشور درخواست‌شونده برای تأمین هزینه‌های ناشی از درخواست استرداد تمامی ترتیبات لازم را به عمل خواهد آورد و در این زمینه با کشور درخواست‌کننده مشورت و مساعدت نموده و به عنوان نماینده منافع آن کشور عمل خواهد نمود.
- ۲ - کشور درخواست‌شونده هزینه‌هایی را که در قلمرو خود برای دستگیری و زندانی کردن شخصی که استردادش تقاضا شده است متحمل می‌شود، تا زمان تحويل او به شخص معرفی شده از سوی کشور درخواست‌کننده، بر عهده خواهد گرفت.
- ۳ - کشور درخواست‌کننده تمام هزینه‌های مربوط به ترجمه استرداد و انتقال شخص از قلمرو کشور درخواست‌شونده را بر عهده خواهد داشت.
- ۴ - هیچ کدام از دو کشور نمی‌توانند بابت دستگیری، زندان، بازپرسی یا تحويل اشخاص به موجب این موافقتنامه، ادعای هزینه‌ای علیه طرف دیگر مطرح کنند.

ماده ۲۳ - مشاوره

مقامات مذکور در ماده (۱۰)، می‌توانند مستقیماً یا با بهره‌گیری از تسهیلات سازمان پلیس جنایی بین‌المللی (ایترپل)، درجهت رسیدگی به پرونده‌ها و اجراء مؤثر این موافقتنامه با یکدیگر مشورت نمایند.

ماده ۲۴ - دامنه شامل

این موافقتنامه، درمورد جرائم قابل استردادی که قبل یا بعد از لازم‌الاجراء شدن آن واقع شده باشد، اعمال خواهد شد.

ماده ۲۵ - تصویب، لازم‌الاجراء شدن، اصلاح و فسخ

- ۱ - این موافقتنامه متوطبه تصویب است و استاد تصویب نیز در اسرع وقت مبادله خواهد شد.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

رئيس

شماره: ۴۳۸۰۴
۱۳۸۶/۰۳/۲۳
تاریخ:
برست:

برست

۲ - این موافقنامه در تاریخ آخرین اعلام کتبی مبنی بر اتمام مراحل قانون اساسی، لازم الاجراء خواهد گردید.

۳ - این موافقنامه با توافق طرفین قابل اصلاح خواهد بود.

۴ - هر یک از دو کشور می‌توانند هر زمان با صدور یک اطلاعیه کتبی خطاب به کشور دیگر، از طریق مجازی دیپلماتیک، این موافقنامه را فسخ کنند. فسخ موافقنامه، شش ماه پس از تاریخ اطلاعیه مذکور نافذ خواهد شد.

برای گواهی مراتب فوق، اعضاء کنندگان زیر که از سوی دولت‌های متیوع خود به طور مقتضی مجاز شده‌اند، این موافقنامه را که به زبان‌های فارسی و انگلیسی تهیه شده است و هر دو متن از اعتباری واحد برخوردار هستند، امضاء کرده‌اند.

این موافقنامه در تهران در دو نسخه، در تاریخ دهم شهریور ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و سه هجری شمسی برابر با ۲۰۰۴ میلادی تنظیم گردیده است.

از سوی دولت

جمهوری آفریقای جنوبی

بریجیت مباندلا

وزیر دادگستری

از سوی دولت

جمهوری اسلامی ایران

محمد اسماعیل شوشتاری

وزیر دادگستری

تصویب فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقنامه، شامل مقدمه و بیست و پنج ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و دوم خردادماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی